

Otvoritev VVE Jurček Pri Osnovni šoli Gornji Petrovci

Mesec dni po svečani otvoritvi Kulturnega doma občine Gornji Petrovci v Stanjevcih, smo svečano odprli še eno veliko pridobitev v naši občini in sicer novo VVE JURČEK pri osnovni šoli Gornji Petrovci. Prireditev se je odvijala pred vrtcem v nedeljo, 14.10.2007, kjer se je ob 14.00 uri zbralo zelo veliko občanov, staršev in povabljenih gostov. Vodenje celotnega programa so zaupali vodji vrtca, Mateji Meško, ki je pozdravila goste in poudarila, kaj otvoritev novega vrtca pomeni za naše otroke in vzgojiteljice, ki v njem delajo. Poleg župana občine Gornji Petrovci, Franca Šlihthubra, so na proslavi spregovorili še: ravnatelj OŠ Gornji Petrovci, Johann Laco, poslanec državnega zbora, Jožef Horvat, državna sekretarka na Ministrstvu za šolstvo in šport, dr. Alenka Šverc, predstojnica Zavoda RS za šolstvo OE Murska Sobota, Irena Kumer, ravnatelj pobratene OŠ Pesnica, Andi Brlič in ravnateljica vrtca Beltinci, Miroslava Šömen. Kulturni program so pripravili otroci vrtca in osnovne šole ter pevski zbor Metuljček in klub kreativnosti iz Murske Sote. Ob koncu programa so otroci vrtca spustili v zrak številne balone s poslanico, da je bil odprt novi vrtec v Gornjih Petrovcih. Sledil je prerez traku. Trak so prerezali župan, Franc Šlihthuber, ravnatelj, Johann Laco in državna sekretarka, dr. Alenka Šverc. Po tem svečanem dejanju, so si vsi prisotni gostje, starši ter občanke in občani ogledali notranjost vrtca, nato pa je sledila pogostitev tako v šolski jedilnici, kot na igrišču, kjer je obiskovalce zabaval ansambel Blue planet.

S.K.

Ravnatelj, Johann Laco in župan, Franc Šlihthuber

LIFE III-NATURA projekt Ohranjanje vidrine populacije na Goričkem

O ljudeh, ki imajo radi vidre

Marjana Hönigsfeld Adamič,

LUTRA, Inštitut za ohranjanje naravne dediščine

Sredi letošnjega oktobra je Hwacheon, majhno mesto v Južni Koreji, za dober teden postal središče sveta - vsaj za strokovnjake, ki se ukvarjajo z raziskovanjem in ohranjanjem različnih vrst vider. Na mednarodni kolokvij o vidrah, že 10. po vrsti, kjer se srečujejo nacionalni predstavniki Skupine strokovnjakov za vidre pri IUCN/SSC (Komisiji za ohranitev vrst pri Svetovni zvezi za ohranitev narave), je pripotovalo več kot 150 udeležencev z vsega sveta, tudi iz Slovenije.

Na meji med obema Korejama nastaja park miru, ki bo tudi zavarovano območje narave

Korejci so dogodku namenili izredno pozornost: vse mesto je bilo v znamenju vider, na vseh drogovih občestnih svetilk so vihrali prapori z vidrami, nad centrom, kjer je potekalo srečanje, so lebdeli baloni, pročelje centra pa je prekrivala ogromna slika - z vidrami, seveda. Na krožišču pred mostom čez reko Bukhan se dviga nov spomenik vidram, lososom in reki. Vsak korak po mestu na sotočju dveh rek je spominjal na vidre, tudi v izložbi knjigarne smo si jih lahko ogledali. Župan okraja Hwacheon je poskrbel, da smo udeleženci doživeli in videli vse, kar je na podeželju Južne Koreje mogoče, od plesa ob ognjih v tradicionalnih maskah na večernem banketu do rehabilitacijskega centra za vidre, ki sicer ni odprt za javnost, v njem pa skrbijo

za poškodovane in osirotele vidre.

Šele na izletu v gorato demilitarizirano cono na meji med obema Korejama, državama z enim narodom, ki je še vedno na silo ločen s tremi pasovi bodečih ograj, smo doumeli, čemu veliki transparenti »VIDRA - AMBASADORKA MIRU«, ki so nas sprejeli ob prihodu v Hwacheon. Žične ograje namreč preprečujejo ljudem in živalim, da bi prehajali mejo med državama; edine prebežnice, ki lahko potujejo po rekah s severa proti jugu, torej iz Severne v Južno Korejo in obratno, so vidre. Zato so postale ambasadorke miru, skritih želja številnih družin, ki se niso srečale že nekaj desetletij in ki nimajo nobenih stikov. V teh spretnih, igrivih živalih, ki ne poznajo političnih meja, Korejci vidijo upanje na mir in ponovno združitve razdeljene dežele. Ob tem postane nesorazmerno velika medijska pozornost, ki smo je bili deležni strokovnjaki za vidre z vsega sveta, bolj razumljiva.

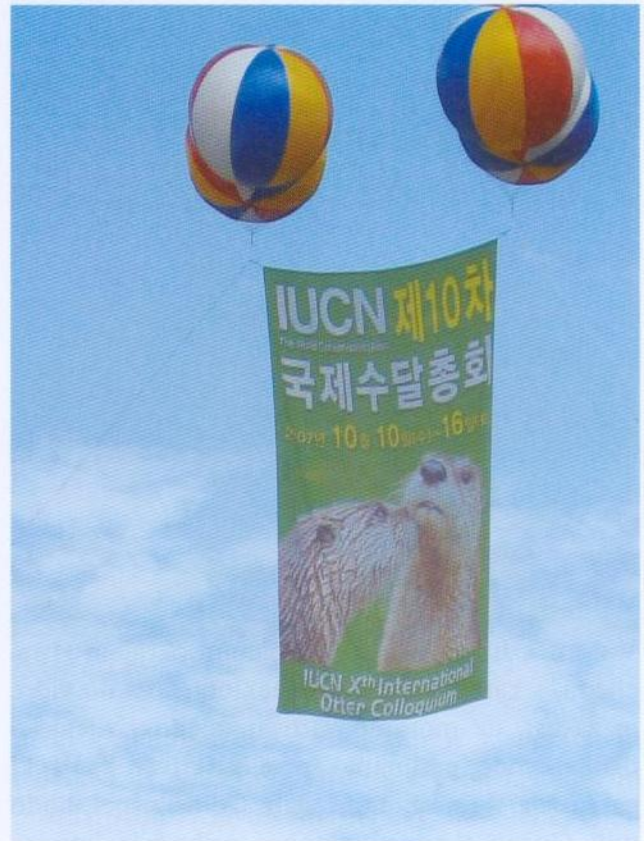

Po velikem umetnem jezeru smo se popeljali z ladjo v spremstvu novinarskega čolna.

Na korejskem polotoku živi ista vrsta vidre kot v Evropi - Lutra lutra, evrazijska vidra, ki jo ogrožajo podobni dejavniki kot povsod drugod: izguba in razdrobljenost njenega življenjskega prostora, vse slabša kakovost voda, nezakonito pobijanje zaradi kožuha in zaradi domnevne škode v ribištvu... Tudi v Koreji so populacije vider dramatično upadle, vendar se v zadnjih letih popravljajo. Korejsko ministrstvo za okolje je vidro leta 1982 zavarovalo kot »Naravni spomenik št. 330«. Ker se o njeni razširjenosti na azijski podcelini še vedno ve veliko manj kot o razširjenosti v Evropi, kjer imamo že skupno ekološko omrežje Natura 2000, so ustanovili Združenje za ohranjanje korejske vidre (AKOC);

to je edina organizacija, ki jo je korejska vlada pooblastila, da se lahko ukvarja z vidrami. Doslej je ustanovila že šest regionalnih pisarn in odprla rehabilitacijski center za vidre, pomaga tudi drugim azijskih državam in organizacijam pri ohranjanju teh živali, najzahtevnejša in odlično izpeljana naloga doslej pa je bila vsekakor organizacija mednarodnega kolokvija o vidrah oktobra letos.

Srečanja v Hwacheonu sem se udeležila tudi edina (nacionalna) predstavnik Slovenije; na plenarnem

Vse mesto Hwacheon je živelo z vidrami

predavanju sem poleg našega projekta LIFE kritično predstavila položaj vidre v odnosu do omrežja Natura 2000 v Sloveniji, na Inštitutu LUTRA pa smo pripravili tudi dva posterja, enega o projektu LIFE na Goričkem in drugega z naslovom Zakaj in kako se vidre slikajo; zadnji je zbudil veliko zanimanja kolegov iz različnih držav in dobil celo nagrado za odlično pripravljen poster.

Slovenska predstavnik sem dobila častno nalogo, da prihodnje leto organiziramo evropsko srečanje IUCN strokovnjakov za vidro pri nas. Zgodilo se bo v Moravskih Toplicah, med 5. in 10. oktobrom 2008. To bo osrednji dogodek EVROPSKEGA MESECA VIDRE, ko bo na ogled tudi

razstava o vidrah, ko bomo odprli nov Vidrin center v Križevcih in s katerim bomo tudi slovesno zaključili projekt LIFE ter razglasili občino Gornji Petrovci za »vidri prijazno občino«.

Ob odličnih zgledih iz Koreje to ne bo lahek zahtoj. Na projektu LIFE nas v prihodnjem letu čaka še veliko nalog, med katerimi je zagotovo najpomembnejša gradnja in oprema Vidrinega centra, ki ga bomo predstavili prihodnjič. Veseli bomo, če boste občani pri tem želeli sodelovati

Bronaste skulpture vider v parku miru.

in pomagati, da projekta ne bomo zaključili na gradbišču...

V zvezi z Južno Korejo oz. njenim okrajem Hwacheon, s katerim nas družijo naklonjenost do vidre in zavest, da moramo varovati njeno življenjsko okolje - vode, pa imamo še velik skriven načrt, ki ga za zdaj še ne bomo izdali. Če bo uspel, bodo tudi Gornji Petrovci oktobra prihodnje leto za nekaj dni postali središče sveta - za vidre, ki jih imamo radi.

Na Javnem zavodu Krajinski park Goričko smo bili v letu 2007 zelo aktivni in tudi na jesen v drugi polovici leta pripravili vrsto dogodkov ter pridobili nove projekte in rezultate, katere vam predstavljamo v nadaljevanju.

»Po sledih Porabskih in Prekmurskih Slovencev v Ameriki«

V soboto, 22. septembra 2007 smo na gradu Grad svečano odprli fotodokumentacijsko razstavo

»Po sledih Porabskih in Prekmurskih Slovencev v Ameriki«. Prireditev se je začela z nastopom folklorne skupine Zveze Slovencev iz Sakalovec. Mladi so z nastopom pokazali, kako ohranjajo kulturno dediščino s porabskimi in goričkimi plesi.

V nadaljevanju sta nas nagovorila in pozdravila generalni konzul Republike Slovenije na Madžarskem, Drago Šiftar in direktor Javnega zavoda Krajinski park Goričko, Janko Halb. Predstavnica Zveze Slovencev na Madžarskem, Marjana Sukič, je predstavila vsebino razstave, ki nam približa pot izseljencev iz Slovenske Krajine, zgodovino mesta Bethlehem, tamkajšnje delo in življenje Slovencev ter zgodovino same jeckarne. Zaradi prenaseljivosti Prekmurja in Porabja se je namreč začelo na koncu 19. in v začetku 20. stoletja močno izseljevanje v Združene države Amerike, kjer je jeckarna v Bethlehemu potrebovala delovno silo.

Razstavo sta pripravila Tibor Horváth in Joël Gerber, ki živita v Švici.

Tibor Horváth je po očetu Porabski Slovenec, zato se je začel zanimati za zgodovino svojih prednikov. Joël Gerber študira zgodovino, zanimajo ga evropske manjšine. Razstava, ki je bila pripravljena v slovenskem, nemškem, angleškem in madžarskem jeziku, je bila na ogled na gradu Grad do konca meseca oktobra.

»Vöra bije, sunce mi zahaja, zdaj se dragi v Ameriko odpravla...« (prekmurska narodna)

Plečnikovo leto in »Plečnikovo delo v cerkvi Marije Vnebovzete pri Gradu«

Prvi jesenski dan smo v cerkvi Marije Vnebovzete pri Gradu namenili Dnevom evropske kulturne dediščine, ki so letos trajali od 22. do 29. septembra in so bili posvečeni arhitektu Jožetu Plečniku. V spomin njegovi zapuščini v župnijski cerkvi pri Gradu, nam je dolgoletni župnik Štefan Kuhar v nedeljo, 23. septembra predstavil Plečnikovo delo in arhitekturne zamisli ter izvedbe takrat 83 letnega arhitekta. Uvodoma sta nas nagovorila sedanji župnijski upravitelj Župnije Grad, Goran Kuhar, ki je spregovoril o veličini Plečnikovega duha in delovanja, direktor JZ KPG, Janko Halb, pa je prisotnim predstavil pomen Krajinskega parka pri ohranjanju kulturne dediščine. Predstavitve sta s svojim glasbenim nastopom popestrila sopranistka g. Gabriela Bratina prof., na orglah pa jo je spremljal Tomi Bušinoski prof.